

ΕΠΛΑΣΕΙΣ

“*Τὴν σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Γραφεῖα:

Ζήνωνος 3

104-31 Ἀθήνα

τηλ.

210 5230 948

Τὰ κοινὰ κοινῶς

Κυριακὴ 12 Φεβρουαρίου καὶ ὥρα 1.30 μ.μ.

Αἶθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., πλ. Ὁμο-
νοίας

Τὸ καλομαγειρεμένο σπιτικό φαγητό, τὸ ἀφθο-
νο δωρεὰν κρασί, τὰ ἀναψυκτικά ὡς καὶ τὸ μουσι-
κοχορευτικό πρόγραμμα θὰ βοηθήσουν στὴν κοινὴ
ἀναψυχὴ καὶ στὴ δημιουργία οικογενειακῆς κοινο-
τικῆς ἀτμόσφαιρας μέσα στὶς ἑλληνοορθόδοξες πα-
ραδόσεις μακριὰ ἀπὸ μασκαρέματα καὶ ἄλλες ξέ-
νες συνήθειες.

Εἴσοδος μὲ προσκλήσεις.

Δηλώσεις συμμετοχῆς μέχρι τὴν Παρασκευὴ
τὸ βράδυ 10 Φεβρουαρίου.

Πληροφορίες: 210-5230.948, 6936-901606.

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ

Τὸ διήμερο 26-27 Φεβρουαρίου 2012 (Κυριακὴ
τῆς Τυρινῆς & Καθαρὰ Δευτέρα) θὰ πραγματοποιη-
θῇ ἐκδρομὴ σὲ ἱστορικὲς μονὲς τῆς Πελοποννήσου.

Πληροφορίες γιὰ τὸν ἀκριβῆ τόπο ἀναχωρήσε-
ων καὶ λοιπὲς λεπτομέρειες στὰ τηλ.: 210 52 30948,
6936 901606.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν αἶθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β'
ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας γίνονται: Κάθε Σάββατο
καὶ ὥρα 6:30 μ.μ. σύντομη ὁμιλία καὶ συζήτηση ἐπὶ
διαφόρων θεμάτων καὶ στὶς 7:30 μ.μ. μουσικὴ καὶ
πρόβα χορωδίας.

Κάθε Κυριακὴ καὶ ὥρα 5:00 μ.μ. πρόγραμμα γιὰ
ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες καὶ στὶς 7:00 μ.μ. πνευμα-
τικὲς ὁμιλίες ὡς καὶ πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις ἀπὸ δι-
ακεκριμένους ὁμιλητές.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα
ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, ἡλεκτρονικῶν
ὑπολογιστῶν, μουσικῆς καὶ παραδοσιακῶν χορῶν.

Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγω-
γικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομές.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»,
τηλ: 210 5230948.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν
Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴ νέα
αἶθουσά των, Ἀναγεννήσεως 19 (πλησίον Ἀγ. Σπυ-
ρίδωνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ Παράκληση
κάθε Τρίτῃ βράδυ καὶ ὥρα 7.30 μ.μ.

Κοινὴ, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, κοινὴ εἶναι ἡ
οἰκονομικὴ δυσπραγία ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Κοινὴ εἶναι
καὶ ἡ πικρία, ἡ ἀγανάκτηση καὶ ἡ ἀπόγνωση καὶ ἀπογοήτευση ἀπὸ
ὅλους καὶ γιὰ ὅλα. Κοινὴ, ἐπίσης, εἶναι καὶ ἡ μεγάλη ἀνασφάλεια καὶ
τέλεια ἀβεβαιότητα γιὰ τὴν καθη-
μερινὴ ζωὴ καὶ γιὰ τὸ «τί τέξεται
ἡ ἐπιούσα», ἀφοῦ, ὅπως φαίνεται,
ἐπονται καὶ χειρότερα. Δὲν εἶναι,
ὅμως, κοινὴ ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν
ἀναχαίτιση τοῦ κακοῦ, τὸ σταμά-
τημα τῆς πλήρους χρεωκοπίας καὶ
γιὰ τὴν ἀναζήτηση τρόπων ὁμαλῆς
διεξόδου ἀπὸ τὴν κρίση.

Αλήθεια, τί νὰ φταίῃ, ἄρα-
γε, ποὺ οἱ Νεοέλληνες, ἐνῶ συμ-
φωνοῦμε στὴν ὑπαρξὴ τῶν κατα-
στρεπτικῶν γιὰ τὴν χώρα μας συν-
θηκῶν, διαφωνοῦμε ἐντονώτα-
τα γιὰ τὶς αἰτίες ποὺ προκάλεσαν
αὐτὴν τὴν κατάρρευση καὶ γιὰ τοὺς

τρόπους θεραπείας τῆς ὅλης κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς
κρίσεως; Πῶς οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων ποὺ πρωτοχρησιμο-
ποίησαν τὴν σύσκεψη, τὴν συζήτη-
ση, τὸν δημοκρατικὸ διάλογο, τὴν
κοινοτικὴ ἀλληλοβοήθεια τὰ ξέχα-
σαν ὅλα αὐτὰ καὶ περιπλανῶνται
μέσα σὲ ἀτέρμονες ἀντεκδικήσεις, σὲ
ἄγονες ἀντιπαραθέσεις καὶ σὲ ἀλλη-
λοσυγκρούσεις;

Λέτε νὰ φταῖνε τὰ σύννεφα τῶν
ἀτομικῶν μας ἁμαρτιῶν καὶ κοινω-
νικῶν ἀτασθαλιῶν, ποὺ ἐμποδίζουν
τὸν ἥλιο τῆς δικαιοσύνης νὰ φωτίσῃ
τὸν νοῦ μας, νὰ θερμάνῃ τὴν καρ-
διά μας καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν θέ-
λησή μας στὴν ὁδὸ τοῦ καλοῦ, τοῦ
ὠραίου καὶ τοῦ δικαίου γιὰ τὴν ἐπί-
τευξη τοῦ γενικοῦ καὶ ταυτοχρόνως
τοῦ προσωπικοῦ καλοῦ;

Λέτε νὰ φταῖνε οἱ γενικὲς καὶ

Συνέχεια στὴ σελ. 2

Ἀπὸ τὴν ζωὴ ἑνὸς Μεγάλου

Ὁ μῆνας Ἰανουάριος εἶναι ὁ μῆνας τῶν Μεγάλων
Πατέρων. Ξεκινᾷ μὲ τὴν ἐορτὴ τοῦ Μεγάλου Βασι-
λείου, κορυφώνεται μὲ τὶς ἐορτὲς τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου,
Μεγ. Ἀντωνίου, Ἀγ. Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, Ἀγ. Εὐθυ-
μίου, Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Γρηγορίου τοῦ Θεολό-
γου καὶ τελειώνει μὲ τὴν ἐορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἔχουμε καὶ ἄλλοτε τονίσει ὅτι οἱ «τρεῖς μέγιστοι
φωστῆρες τῆς τρισηλίου Θεότητος» συμβολίζουν τὴν
Ἁγία Τριάδα καὶ τὸ τριλείτουργο τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἔτσι,
ὁ Μέγας Βασίλειος, ὡς δυνατὸς στὸ πνεῦμα, ἔχει περισ-
σότερο ἀνεπτυγμένη τὴν λογικὴ λειτουργία, ὁ Γρηγό-
ριος ὡς ποιητικὸς τὴν συναισθηματικὴ λειτουργία, ὁ δὲ
Ἰωάννης Χρυσόστομος ὡς ἐνεργητικὸς τὴν κοινωνικὴ
λειτουργία, χωρὶς ὥστόσο αὐτὸ νὰ σημαίνει ὅτι καὶ οἱ
τρεῖς δὲν ἀναπτύσσουν ταυτόχρονα καὶ τὶς ἄλλες δύο
λειτουργίες. Π.χ ὁ λογικὸς Βασίλειος ἀνέπτυξε καὶ πε-
ρίφημο κοινωνικὸ ἔργο, ὁ δὲ Ἰωάννης ἦταν πέρα ἀπὸ
κοινωνικὸς καὶ χρυσορρήμων κήρυκας.

Στὸ παρὸν ἄρθρο θὰ παρουσιάσουμε τὸν διάλογο τοῦ
Μεγάλου Βασιλείου μὲ τὸν ἑπαρχο Μόδεστο, ποὺ μᾶς
ἔστειλε ὁ συνεργάτης τῶν Ἐπάλξεων κ. Γ. Κ. Ἀντωνό-

πουλος, Θεολόγος-Φιλολόγος, τ. Διευθυντῆς Λυκείου. Ὁ
διάλογος πρέπει νὰ μείνῃ στὴν ἱστορία «ὡς δείγμα τοῦ
ἐλευθέρου ἤθους τῶν πνευματικῶν ἡγετῶν τῆς ἐποχῆς
ἐκείνης», καὶ «ὡς ἓνα αἰώνιο παράδειγμα καὶ σύμβολο
τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας, τοῦ ἥρεμου θάρρους ἀπέ-
ναντι στοὺς ἰσχυροὺς καὶ τῆς συμβολικῆς ἀναμετρήσε-
ως τοῦ πνεύματος μὲ τὴν ὕλικὴ δύναμη.» (Μιχαὴλ Στα-
σινόπουλος).

Ὅταν ὁ Μόδεστος ἀπείλησε τὸν Βασίλειο μὲ δήμευ-
ση τῆς περιουσίας, ἐξορία, βασανιστήρια καὶ θάνατο, μὲ
σκοπὸ νὰ τὸν πείσῃ νὰ ἀλλάξῃ στάση ἀπέναντι στοὺς
ἀρειανίζοντες, νὰ πῶς ἀπάντησε ὁ Μέγας Ἱεράρχης:

«Δήμευση περιουσίας δὲν φοβάται ἐκεῖνος ποὺ δὲν
ἔχει τίποτε, ἐκτὸς ἐὰν ἐννοεῖς αὐτὰ τὰ τρίχινα ρούχα
ποὺ φορῶ καὶ τὰ λίγα βιβλία ποὺ εἶναι ὅλη κι ὅλη ἡ πε-
ριουσία μου.

Ἐξορία δὲν φοβάμαι, γιατί κάθε τόπος εἶναι τοῦ Θεοῦ,
–τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Ὅσο γιὰ τὰ βα-
σανιστήρια, τί μποροῦν νὰ κάνουν σὲ ἄνθρωπο ἀσθεني-

Συνέχεια στὴ σελ. 2

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΝΕΑ

Νέα ἀπὸ τὴν Ἱ. Μ. Ἀκκρας

Ἡ Γκάνα γιόρτασε

τὸν Ἀγ. Νικόλαο

Τὴν Κυριακὴ 4 Δεκεμβρίου 2011 ὁ Σεβ. Μητροπο-
λίτης Ἀκκρας κ.κ. Γεώργιος ἱερούργησε καὶ κήρυξε τὸν
Θεῖο Λόγο στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Νικολά-
ου στὴν παραθαλάσσια πόλη Τέμα. Κτήτορας τοῦ ναοῦ
εἶναι ὁ καπετάνιος Παναγιώτης Τσάκος καὶ τὰ ἐγκαίνια
τέλεσε ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς
κ.κ. Θεόδωρος Β' τὸν Σεπτέμβριο 2009. Στὴν Θεία Λει-
τουργία καὶ τὸ γεῦμα ἀγάπης ποὺ ἀκολούθησε παρευ-
ρέθησαν πλῆθος ἐπισήμων, Ἑλλήνων καὶ ἰθαγενῶν
Ὁρθοδόξων. Αἰξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι παραπλεύρως τοῦ
Ἱ. Ν. σύντομα θὰ λειτουργήσῃ νηπιαγωγεῖο μὲ φροντί-
δα τοῦ κ. Τσάκου.

Συνέχεια στὴ σελ. 3

Στὸ ἄνοιγμα τοῦ Τριωδίου

Ὡς γνωστὸν στὶς 5 Φεβρουαρίου ἀνοίγει τὸ Τριῶδιο.
Τὸ ἄνοιγμά του βρίσκεται καὶ πάλι τὸ λαὸ διχασμένο καὶ
ἀντιφατικό. Ἄλλοι περιμένουν τὸ Τριῶδιο, γιὰ νὰ ἀκού-
σουν τὰ ὠραῖα λόγια τῆς προσευχῆς καὶ τῆς μετανοίας,
γιὰ νὰ βοηθηθοῦν στὴν πνευματικὴ τους ζωὴ. Ἄλλοι τὸ
περιμένουν, γιὰ νὰ φάνε περισσότερο, νὰ πιοῦν καὶ νὰ
γλεντήσουν. Ἄλλοι γιὰ νὰ βροῦν τὴν εὐκαιρία, μὲ τὰ μα-
σκαρέματα καὶ τὰ καρναβάλια, νὰ ποῦνε λόγια καὶ νὰ
κάνουν πράξεις, ποὺ τὸν ἄλλον καιρὸ δὲν θὰ μπορούσαν.
Ἄλλοι πάλι ἐπωφελοῦνται ἀπ' ὅλα αὐτά, γιὰ νὰ πουλή-
σουν τὴν ἄχρηστη πραγμάτειά τους καὶ νὰ πλουτίσουν.

Καὶ ὅλα αὐτὰ συνθέτουν τὴν ἀλλοπρόσαλλη καὶ ἀντι-
φατικὴ νεοελληνικὴ κοινωνία. Δὲν εἶναι ὅμως βέβαιο
ἂν καὶ οἱ ἑλληνορθόδοξοι ἔχουμε συνειδητοποιήσει ὅτι
σὲ αὐτὸν τὸν ἀποπροσανατολισμὸ καὶ τὴ γενικὴ κρίση
ἔχουμε καὶ ἐμεῖς τὴν εὐθύνη μας, γιατί δὲν φροντίζου-
με νὰ κάνουμε καὶ ἐμεῖς ὅ,τι ἔκαναν οἱ πατέρες μας τὴν

Συνέχεια στὴ σελ. 3

Ἡ κλῶσσα καὶ ἡ καμπάνα

ὑπὸ Κ. Γανωτῆ, φιλολόγου-συγγραφέως

Τί ν' ἀπολογηθοῦμε στὰ παιδιά μας, ποὺ γράφουν
γιὰ σπίτια ἐγκαταλελειμμένα, ποὺ αὐτοὶ ποὺ φύγαν δὲν
νοιάστηκαν νὰ κλείσουν οὔτε παράθυρα οὔτε πόρτες; Δὲν
εἶχαν τίποτε πολύτιμο ν' ἀσφαλίσουν μέσα στὰ σπίτια
τους, οὔτε κἂν κάποιες οικογενειακὲς ἀναμνήσεις, οὔτε
φωτογραφίες τοῦ γάμου τους οὔτε τῶν παιδιῶν τους.

Οἱ ἄνεμοι φυσοῦν καὶ τὰ πορτοπαράθυρα χτυποῦν
οὖν νὰ δέρονται γιὰ τὴν ἐγκατάλειψη. Οἱ παλιοὶ νοικο-
κυραῖοι τους ἔφυγαν καὶ φαίνεται πῶς δὲν ἔχουν σκοπὸ
νὰ ξαναγυρίσουν. Μὰ ποῦ πήγαν; Φαίνεται πῶς πήγαν
σὸ πουθενά.

Καὶ τὰ παιδιά γυρίζουν πάντα καὶ κοντοστέκονται
στὶς γωνίες ἀπέναντι καὶ κοιτάζουν τὰ καημένα τὸ σπίτι,
ποὺ γεννήθηκαν, ποὺ ἔκλαψαν καὶ γέλασαν, ποὺ ἔπαι-

Συνέχεια στὴ σελ. 2

Τὰ κοινὰ κοινῶς

Συνέχεια από τη σελ. 1

παγκόσμιες τρικυμίες ιδεῶν, απόψεων καὶ συστημάτων, πού δημιουργοῦν ἐσωτερικὲς τρικυμίες στὸν ἐγκέφαλο ὅλων καὶ στὶς σχέσεις μεταξύ μας; Λέτε νὰ φταῖνε οἱ πολὺπλευρες καὶ πολυποικίλες σκοτεινὲς δυνάμεις καὶ μυστικὲς ὀργανώσεις, πού ἐπιδιώκουν τὸν ἔλεγχο πάνω σὲ ὅλες τὶς χώρες, σὲ ὅλους τοὺς λαούς, σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὴν ἀπόκτηση περισσότερης ἰσχύος καὶ γιὰ τὴν μεγιστοποίηση τῶν κερδῶν των;

Βεβαίως, ὅλα αὐτὰ φταῖνε. Φταίει, ὅμως, καὶ κάτι ἄλλο, πού εἶναι ἀκόμη χειρότερο καὶ ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀπὸ τὰ σφάλματα καὶ τὶς μικροφιλοδοξίες ὅλων μας. Αὐτὸ εἶναι ἡ πλήρης ἐξάρτηση τῶν Νεοελλήνων ἀπὸ ξένες πολιτικές, κοινωνικὲς, πολιτιστικὲς, ἰδεολογικὲς καὶ μεταφυσικὲς θεωρίες, ἀπόψεις καὶ πρακτικὲς. Ὅλες αὐτὲς οἱ πολὺπλευρες ἐξαρτήσεις ἔχουν ἐπιφέρει τὴν ἀλλοίωση τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς, τὴν μετάλλαξή της ἀπὸ ζωντανὴ πνευματικὴ ὄντοτητα, ἀναζητοῦσα συνεχῶς τὸ ὄσιο, τὸ ἀληθές, τὸ δίκαιο καὶ τὸ ὠραῖο, σὲ μιὰ χαροπαλαίουςα καὶ πιθηκίζουσα ὑπαρξή, ἔτοιμη νὰ ἀγκαλιάσῃ κάθε τι τὸ ἀλλοπρόσαλλο καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ κάθε ἐπιτήδειο ἐκμεταλλευτὴ της.

Αὐτό, τουλάχιστο, φανερῶνει ἡ ἐκλογή μας γιὰ τὸν ἥ τὴν σύντροφο τῆς ζωῆς μας, ἀφοῦ δὲν προτιμᾶμε τὸν καλύτερο ἢ τὴν καλύτερη, ἀλλὰ αὐτὸν ἢ αὐτὴν πού μᾶς ἐντυπωσιάζει μὲ τὰ πολυποίκιλα καμώματα. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ στὸ θέμα τῆς φιλίας, πού κάθε φορὰ ἐπιλέγουμε ὄχι τὸν τιμιώτερο ἀλλὰ τὸν ἐπιτηδειότερο φίλο. Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ μὲ τὸν τρόπο τῆς διατροφῆς, ἐνδύσεως καὶ γενικῶς τῆς διαβιώσεώς μας, ὅπου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐπιλέγουμε αὐτὰ πού μᾶς ἀρέσουν καὶ ἂς μᾶς εἶναι περιττὰ καὶ βλαβερὰ καὶ ὄχι αὐτὰ πού μᾶς ὠφελοῦν καὶ μᾶς ἀρκοῦν.

Ἡ καταναλωτικὴ, ἄλλωστε, μανία ὅλων μᾶς κατήντησε στὴν πλήρη ἐξάρτηση ἀπὸ τοὺς ξένους. Ἐκεῖ πού ἀσφαλῶς καταφαίνεται ἡ πλήρης ἐξάρτησή μας εἶναι στὴν ἐκλογή τῶν πολιτικῶν μας ἐκπροσώπων, πού ἐπὶ δεκαετίες τώρα δὲν ἐκλέγομε τοὺς πιὸ τίμιους καὶ πιὸ ἱκανοὺς ἀλλὰ τοὺς πιὸ καπάτσους στὸ ψέμα, στὴν ἀπάτη, στὴν ἐκμετάλλευση καὶ στὴν ὑποταγὴ τῆς χώρας στὰ ξένα κερδοσκοπικὰ κυκλώματα.

Τὸ χειρότερο, ὅμως, εἶναι ὅτι καὶ ἐμεῖς οἱ συχνὰ ἐκκλησιαζόμενοι ὀρθόδοξοι Ἕλληνες δὲν εἴμαστε ἀπηλλαγμένοι ὄχι μόνον ἀπὸ μικροπάθη καὶ μωροφιλοδοξίες ἀλλὰ οὔτε καὶ ἀπὸ τὶς καταστρεπτικὲς κομματικὲς, ἰδεολογικὲς, ὀργανωσιακὲς ἢ δεσποτοκρατικὲς ἐξαρτήσεις. Οἱ ξένες ιδέες καὶ συνήθειες, πού ἔχουμε οἱ Νεο-Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι, ὄχι μόνον οἱ λαϊκοὶ ἢ οἱ θεολόγοι ἀλλὰ καὶ πολλοὶ κληρικοὶ, εἶναι ἰσχυρότερες ἀπὸ τὴν ἑλληνορθόδοξη ζωὴ καὶ πολιτεία καὶ γίνονται οἱ κύριες αἰτίες γιὰ τὴν μὴ συνεννόηση, συνεργασία καὶ κοινὴ προσπάθεια γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ.

Σ’ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν δυσδιάκριτὴ ἐξάρτηση τῶν περισσοτέρων ὀρθοδόξων, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ὀφείλεται ἡ μὴ καρποφορία τῶν ἐνοποιητικῶν προσπάθειῶν καὶ παλαιότερα ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς ἀγωνιστὲς Βαρυμπουμπιώτη, Κωσταρέλο, Σακελλαρόπουλο, Τεντολούρη κ.λπ. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς σύγχρονους ὁραματιστὲς ἑνὸς κοινοῦ ἀξιοπίστου καὶ ἀξιομάχου πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ φορέως πρὸς ἀνάσχεση τοῦ κακοῦ καὶ πρὸς ἐπίτευξη τῆς κοινῆς πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου καὶ σωτηρίας.

Σὲ προηγούμενα ἄρθρα, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, ἔχουμε ἀναλύσει ποιὲς εἶναι καὶ τί κακὸ κάνουν αὐτὲς οἱ ἐξαρτήσεις. Θὰ μᾶς δοθῇ, ὅμως, εὐκαιρία, ὅσο ἀκόμη ἐκδίδονται οἱ Ἐπάλξεις, ν’ ἀναφερθοῦμε πάλι σ’ αὐτὲς καὶ νὰ ζητήσουμε τρόπο ἀπαλλαγῆς μας. Τὸ μόνο πού κυρίως τονίζουμε ἐδῶ εἶναι ὅτι τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος, τῆς περιφερείας μας, τῆς ἐνορίας μας καὶ τῆς γειτονιάς μας θέματα, πρέπει ν’ ἀντιμετωπίζονται ἀπὸ κοινού: «τὰ κοινὰ κοινῶς», ὅπως ἔλεγαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι.

Ἡ κοινὴ σωτηρία ἀπὸ τὴν παροῦσα χειρίστη κρίση θὰ ἔλθῃ μόνον μὲ τὴν κοινὴ θέληση ὅλων, τὴν συνεννόηση, τὴν συνεργασία καὶ τοὺς κοινούς ἀγῶνες. Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό, προαπαιτεῖται ἐσωτερικὸς πνευματικὸς ἀγῶνας γιὰ τὴν ἐλαχιστοποίηση τῶν ἀτομικῶν μας σφαλμάτων καὶ μωροφιλοδοξιῶν, τὸν ἀπεγκλωβισμό μας ἀπὸ κάθε ξένη καὶ ντόπια ἐξάρτηση, τὴν δημιουργία τοπικῶν ομάδων γιὰ ἀλληλοβοήθεια καὶ κοινὴ δράση καὶ γενικῶς τὴν πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ καλλιέργεια ὅλων μας γιὰ νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἀποτελεσματικὴ ἀντιμετώπιση τοῦ ὀργανωμένου κακοῦ γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ καὶ τὴν κοινὴ σωτηρία.

Β. Τσούπρας

Ἀπὸ τὴν ζωὴ ἑνὸς Μεγάλου

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

κό, μὲ τὴν πρώτη πληγὴ θὰ καταρρεύσει. Τέλος, ὁ θάνατος γιὰ μένα θὰ εἶναι εὐεργεσία, γιατί θὰ μὲ στείλῃ γρηγορώτερα στὸ Θεό, γιὰ τὸν Ὅποιο ζῶ καὶ ἐνεργῶ». Καὶ ἀκολούθησε ἡ ἐξῆς στιχομυθία:

Μόδεστος: Ἔως τώρα κανεὶς δὲν μίλησε μὲ τέτοιο τρόπο σὲ μένα!

Βασίλειος: Ἴσως δὲν ἔτυχε νὰ συναντήσεις πραγματικὸ ἐπίσκοπο. Ἐμεῖς, ὑπαρχε, σ’ ὅλα τ’ ἄλλα ζητήματα εἴμαστε ἐπιεικεῖς καὶ ταπεινότεροι ἀπὸ κάθε ἄλλον ἄνθρωπο. Ὅταν ὅμως πρόκειται γιὰ τὸν Θεὸ καὶ ὅταν κινδυνεύει ἡ πίστις πρὸς Αὐτόν, τότε ὅλα τὰ περιφρονούμε καὶ μόνον αὐτὸν λογαριάζουμε. Φωτιά καὶ σπαθὶ καὶ θηρία καὶ νύχια πού ξεσχίζουν τὶς σάρκες, αὐτὰ γιὰ μᾶς μᾶλλον εἶναι εὐχαρίστηση, παρὰ φοβέρα. Λοιπόν, μπορεῖς νὰ ὑβρίζεις, νὰ φοβερίζεις, νὰ κάμεις ὅ,τι θέλεις. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντησή μου. «Ἀκουσάτω ταῦτα καὶ βασιλεὺς».

(Ἀπόδοση στὴν νεοελληνικὴ: Μιχαὴλ Στασινόπουλος).

σσ.: Ἄρα γε πόσοι τέτοιοι «πραγματικοὶ» ἐπίσκοποι καὶ γενικῶς πνευματικοὶ ποιμένες ὑπάρχουν στὶς ἡμέρες μας, γιὰ νὰ ὀρθώσουν τὸ ἀνάστημά τους στὴν ἐξουσία καὶ νὰ στιγματίσουν –μὲ κάθε κόστος– τὰ κακῶς κείμενα;

Ἡ κλῶσσα καὶ ἡ καμπάνα

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

Ξαν, πού συλλάβισαν τὰ πρῶτα γράμματα. Μὰ γιατί δὲν κλείσαν τὰ παράθυρα καὶ τὶς πόρτες, γιὰ νὰ μὴν κοιτάζουν οἱ περαστικοὶ τόσο ἀδιάφορα μέσα;

Σὲ λίγο κατάλαβαν τὰ παιδιά πὼς πρέπει νὰ ποῦν καὶ νὰ γράψουν τὴν αἰτία, πού οἱ ἄνεμοι δέρνουν τὰ παραθύρια κι ἐκεῖνα τρίζουν ρυθμικὰ στὸ κάθε φύσημα. Ἀλλὰ τί κι ἂν κατάλαβαν; Τί τοὺς ὠφελεῖ νὰ ξέρουν λογικὰ τὴν αἰτία; Ἐνα πολὺ πονετικὸ «γιατί» εἶναι χαραγμένο στὴν καρδιά πού ματώνει.

Καὶ καθὼς ἀπάντηση δὲν παίρνουν –τί θὰ μπορούσαν τάχα νὰ τοὺς ποῦν οἱ γονεῖς τους;– ἄρχισαν νὰ νανουρίζονται μόνα τους τὰ παιδιά.

Ὡ, ὦ, ὦ κάνουν τρυφερὰ καὶ σταυρώνουν τὰ μπράτσα τους ἀγκαλιάζοντας τὸν ἑαυτό τους. Κλείνουν τὰ μάτια καὶ βάζουν τὸ κεφάλι στὸ μαξιλάρι. Κοιμῶν τώρα, λένε τάχα αὐστηρά.

Τώρα τοὺς βασανίζει τὸ αἶσθημα πὼς εἶναι ἕνα τίποτα. Βλέπουν τὰ γατάκια τυφλὰ ἀκόμα νὰ ἀναπαύονται μακάρια πάνω στὴν κοιλιὰ τῆς μάνας τους, πού κουλουριάστηκε μέσα στὸ πανέρι, γιὰ νὰ τὰναστήσει, νὰ τὰ ταῖσει καὶ νὰ τὰ προστατέψει... καὶ τὰ λιμπίζονται.

Γιατί ἄνθρωποι ἐμεῖς μέσα στὸν κόσμον, πού κατκτήσαμε, νὰ ζηλεύουμε τὰ γατάκια καὶ τὰ κουταβάκια;

Ἔτσι, τὰ παιδιά τῶν σπιτιῶν μὲ τὰ παρατημένα παράθυρα ἀρχίζουν συνειδητὰ πλέον ν’ ἀναζητοῦν τὴν ἀγάπη. Μὴν φανταστεῖτε ὅτι μπερδεύουν μὲ τὴν ἀγάπη τὸν ἔρωτα. Ξέρουν τώρα αὐτὰ ὅτι μὲ τὸ πρῶτο «σ’ ἀγαπῶ» ξεκίνησαν νὰ χτίζονται τὰ σπίτια μὲ τὰ παράθυρα, πού τὰφησαν ἀνοικτὰ καὶ φύγαν οἱ ἰδιοκτῆτες τους. Αὐτὸς ὁ φυσικὸς ἔρωτας, πού κάνει τοὺς πελαργοὺς ἕνα σοβαρὸ ἀφοσιωμένο στὰ μωρὰ του ζευγάρι, αὐτὸς ἔκανε τὴν ζωὴ τὴν δική τους ἕνα ἐρεῖπιο! Τί παράξενο καὶ ἡλίθιο πλάσμα ὁ ἄνθρωπος! Δὲν ἔχει τὴν ταπείνωση τῶν ζώων, μόνον καὶ μόνον γιατί μπορεῖ νὰ μὴν τὴν ἔχει! Ἄν τὴν εἶχε, θὰ ὁμολογοῦσε τὴν ἀνεπάρκεια τοῦ φυσικοῦ ἔρωτα.

Καὶ πού μποροῦν ἄραγε νὰ τὴν βροῦν αὐτὴν τὴν ἀγάπη, πού στερήθηκαν; Ὅλες οἱ ἀνθρώπινες ἀγάπες εἶναι μισερές, ἀμφίβολες καὶ ἀνεπαρκεῖς. Ὁ θάνατος παραμονεύει καὶ συχνὰ χτυπᾷ ὅπου θέλει. Πόσοι φίλοι μας ἔχουν σκοτωθῇ πάνω στὴν ἀσφαλτο;

(†) Νικόλαος Λιλιόπουλος (1936-2011)

Ἰατρός καὶ Ἱεροκέρυξ

Ὁ Νικόλαος Λιλιόπουλος γεννήθηκε στὶς 25 Μαΐου 1936 στὴν Χαλάστρα Θεσσαλονίκης. Σπούδασε Ἱατρικὴ καὶ Βυζαντινὴ Μουσικὴ. Νυμφεύθηκε τὴν Κωνσταντία Τριφτίδη, μὲ τὴν ὁποία ἀπέκτησαν 8 τέκνα καὶ ἕως τώρα 21 ἐγγόνια. Ἐργάστηκε ὡς Ἰατρός καὶ ἔγινε Διευθυντὴς Νοσοκομείου τοῦ ΕΣΥ.

Ἡ πλήρης ὑπευθυνότητά του στὴν ἄσκηση τοῦ ἱατρικοῦ λειτουργήματος καὶ τῶν συναφῶν διοικητικῶν ἀρμοδιοτήτων ὄχι ἀπλῶς δὲν τὸν ἐμπόδισαν ἀλλὰ μᾶλλον τὸν διευκόλυναν ν’ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἱεραποστολικὴ δραστηριότητα καὶ τὴν κηρυκτικὴ ἱεραποστολή. Χρημάτισε ἱεροκέρυκας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παραγωγὸς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας, παραγωγὸς τοῦ τηλεοπτικοῦ καναλιοῦ «Τηλεάστρ» καὶ παραγωγὸς τοῦ τηλεοπτικοῦ σταθμοῦ τῆς Θεσσαλονίκης «Europe 1». Ὑπῆρξε φίλος καὶ συνεργάτης τῶν Ἐπάλξεων. Ἐκοιμήθη στὶς 26 Μαρτίου 2011. Τὸν ἐπικήδειο λόγον του ἐκφώνησε ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς περιφέρειας Καμπανίας.

Τὸ ἐτήσιο μνημόσυνό του θὰ τελεστῇ τὸ Σάββατο 10 Μαρτίου 2012 στὸν Καθεδρικό Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως Θεοτόκου Χαλάστρας Θεσσαλονίκης. Ἐκλήθη νὰ χοροστατήσῃ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας κ. Παντελεῖμων.

Οἱ Ἐπάλξεις διατηροῦν ἄσβεστη τὴν μνήμη του καὶ εὐχονται στὴν πολυμελὴ οἰκογένειά του κάθε ἐκ Θεοῦ δύναμη πρὸς μίμηση ἑνὸς τέτοιου στελέχους τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης καὶ γενικῶς τῆς κοινωνίας.

Κάποτε ὅμως ἀκοῦνε εἴτε μέσα στὸν πρωῒνὸ ὕπνον τοὺς εἴτε τὴν ὥρα πού βυθίζονται μέσα στὴν πορφύρα τοῦ ἡλίου, πού βασιλεῦει, ἀκοῦνε τὴν καμπάνα τῆς ἐκκλησίας πού χτυπάει παρακαλεστικὰ σὰν τῆς κλῶσσας τὴν φωνή, πού ἀλλάζει ὅσον καιρὸ κλωσσάει. Εἶναι ἡ φωνὴ τῆς μάννας, τῆς μάννας πού σταυρώνεται μαζί μὲ τὸν πατέρα γιὰ τὴν ἀγάπη τους στὰ παιδιά τους.

Τώρα μποροῦν νὰ πᾶνε στὴν κηδεῖα τοῦ φίλου τους, πού σκοτώθηκε πάνω στὴν ἀσφαλτο. Ἐχουν μάθει πιά πὼς ὅλοι ζοῦμε μέσα στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Θεοῦ ἀσφαλισμένοι στὴν ἀγάπη, πού εἶναι «κραταιὰ ὡς ὁ θάνατος».

Κανένα ἀρπακτικὸ (ἀετὸς ἢ γεράκι) δὲν ἔχει φάει ποτὲ κλωσσοπούλι, γιατί μόλις φανῇ ἀπὸ πάνω, ἡ κλῶσσα τὰ μαζεὺει κάτω ἀπ’ τὰ φτερά τους μέχρι νὰ νοιώσει τὸν πόνο ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ ἀρπακτικοῦ στὸ κορμί της. Ὅσοτερά νοιώθει νὰ σηκώνεται στὸν ἄερα καὶ βλέπει τὰ πουλάκια της νὰ τρέχουν κάτω ἀπὸ τοὺς θάμνους καὶ νὰ σώζονται. Καὶ χαίρεται τὴν ὥρα πού τὴν κατασπαράζει τὸ ἀρπακτικὸ!

Ἡ Ἐκκλησία ἀντὶ γιὰ τὸ κλό, κλό τῆς κλῶσσας ἔχει τὴν καμπάνα της. Τὸ εἶχαν καταλάβει καὶ οἱ Τοῦρκοι ἀκόμα καὶ ἀπαγόρευαν τὸ χτύπημα τῆς καμπάνας.

Τὸ σπίτι πού ὀνειρεύεστε, παιδιά μας, οἱ γονεῖς πού ἀναζητᾶτε, ἡ κοινωνία πού ἀναπαύει, ὅλα αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα βρίσκονται μέσα στοὺς ἦχους τῆς καμπάνας. Ἄντε καὶ «Χριστὸς ἀνέστη».

ΕΠΑΛΞΕΙΣ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Επάλξεις»
Εκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος
Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα
Τηλέφωνα: 210.52.30.948, 210.24.69.152
e-mail: epalxeis@otenet.gr, www.epalxeis.gr
Προαιρετικές Εισφορές - Εμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ
Εκδοτική Παραγωγή:
ΛΥΧΝΙΑ, ΥΙΟΙ Θ. ΒΓΟΝΤΖΑ Α.Ε.
Ανδραβίδας 7, Χαμόμυλο Αχαρνών, Τηλ.: 210. 34.10.436

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΝΕΑ

Συνέχεια από τη σελ. 1

Το ίδιο απόγευμα ο Σεβ. ύποδεχθηκε στον Καθεδρικό Ναό ομάδα Έλλήνων περιηγητών με επικεφαλής τον κ. Π. Δημητρόγλου από την Βέροια, οι οποίοι ξεναγήθηκαν στους χώρους του Ίεραποστολικού κέντρου του Καθεδρικού Ναού, ένημερώθηκαν για τὸ ἔργο ποὺ τε-
λείται στην Γκάνα και στην Ακτή Ἐλεφαντοστοῦ, γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ ὁ π ο ῖ ο υ προσέφεραν ἀξιόλογο χρημ α τ ι κ ὸ ποσό. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγ. Νικολάου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἱερούργησε καὶ κήρυξε στὸν Καθεδρικό Ναὸ τῆς Ἀκκρας, προήδρευσε τῆς συνάξεως τοῦ ἱεροῦ

κλήρου τῆς Μητροπόλεως καὶ συναντήθηκε με τοὺς καθηγητὲς καὶ μαθητὲς τοῦ Θεολογικοῦ Σεμιναρίου.

Ἀκτὴ Ἐλεφαντοστοῦ

Παραμονὲς Χριστουγέννων ὁ π. Ἱερεμίας διένειμε δῶρα καὶ γλυκὰ στὰ παιδιά τῶν κατηχητικῶν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου στὴν πρωτεύουσα Ἀμπιτζάν, ἐνῶ τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς ἀναχώρησε ἀπὸ τὸν

Πειραιᾶ γιὰ τὸ Ἀμπιτζάν κοντέινερ με ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια ποὺ ἀπέστειλε ἡ ἑταιρεία Ε.Ε. Ἑλένη Τζινιέρη & ΣΙΑ ἀπὸ τὸ Ναύπλιο.

Στὸ ἄνοιγμα τοῦ Τριωδίου

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

παλαιὰ ἐποχὴ. Δὲν φροντίζουμε, δηλαδή, νὰ διοργανώνουμε κάθε χρόνο αὐτὴν τὴν ἐποχὴ τέτοιες δυνατὲς ἐκδηλώσεις με πλούσιο περιεχόμενο, ὥστε ὁ λαὸς νὰ ἀκολουθεῖ αὐτὸ ποὺ τὸν ὠφελεῖ καὶ ὄχι αὐτὰ ποὺ τὸν βλάπτουν καὶ τὸν ἐξαντλοῦν. Τὸ νὰ ἐπιαναλαμβάνουμε συνεχῶς τό: «Ἀφοῦ ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν κάνει κάτι τὸ σπουδαῖο καὶ τὸ δυνατό, τί μπορούμε νὰ κάνουμε ἐμεῖς;» ἀποτελεῖ ἀκόμη μία μετάθεση εὐθύνης.

Ἄς κάνει ὁ καθένας ὅ,τι μπορεῖ με σύνεση, βεβαίως, καὶ προσοχή καὶ ἄς συνεργάζεται με ὅλους τοὺς ἄλλους γύρω του καὶ ὁ Θεὸς θὰ αὐξήσει καὶ θὰ δυναμώσει αὐτὴν τὴν προσπάθεια, μέχρις ὅτου ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ λαὸ βγοῦν νέοι ποιμένες, κληρικοί, δάσκαλοι καὶ πολιτικοί, γιὰ νὰ ὁδηγήσουν τὸ λαὸ σὲ ὠραιότερες ἐκδηλώσεις καὶ σὲ δημιουργικὲς καὶ ὠφέλιμες δραστηριότητες, ποὺ καὶ τὸν καθένα μας νὰ ψυχαγωγοῦν καὶ ὅλη τὴν κοινωνία νὰ προάγουν.

Ἄν δὲν μπορούμε νὰ κάνουμε κάτι καλότερο, τουλάχιστον ἄς μὴ συμμετέχουμε σὲ μασκαρέματα καὶ καρναβάλια καὶ σὲ ἐξευ-

τελιστικὲς πράξεις, ποὺ καὶ τὸν ἑαυτὸ μας βλάπτουν καὶ τὴν παράδοσή μας ἀλλοιώνουν. Ἄς δεχτοῦμε, λοιπόν, καὶ ἄς περάσουμε τὴν περίοδο τοῦ Τριωδίου κοντὰ στὴν Ἐκκλησία καὶ μέσα στὶς ὁμορφες, χαρούμενες, πραγματικὰ ψυχαγωγικὲς ἑλληνο-ορθόδοξες παραδόσεις μας.

Σὲ παλαιότερο φύλλο μας εἶχαμε ἀναλύσει τὸν πνευματικὸ θησαυρὸ τοῦ Τριωδίου. Ἐδῶ ἀπλῶς θὰ ὑπενθυμίσομε ὅτι κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ χρησιμοποιεῖται ἓνα λειτουργικὸ βιβλίο, τὸ ὁποῖο, ἐπεὶδὴ περιέχει πολλοὺς Κανόνες με τρεῖς μόνον Ὡδὲς ὀνομάζεται Τριῶδιο καὶ ἐξ αὐτοῦ ὅλη ἡ περίοδος αὐτὴ ὀνομάζεται περίοδος τοῦ Τριωδίου.

Τὰ περὶ τῶν Ὡδῶν, περὶ τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου, τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἐπιταφίου εὐρίσκονται στὰ σχετικὰ βιβλία τῶν Ἐπάλξεων, τὰ ὁποῖα βοηθοῦν στὴν εὐκολότερη κατανόηση τῶν Ἀκολουθιῶν, στὴν ἐνεργότερη συμμετοχὴ στὰ τελούμενα κατὰ τὶς Ἅγιες αὐτὲς ἡμέρες καὶ στὴν μεγαλύτερη πνευματικὴ, κοινωνικὴ καὶ μορφωτικὴ ὠφέλεια ὅλων τῶν πιστῶν.

Νέα ἀπὸ τὶς Μητροπόλεις

"Το ζήτημα τῆς γλώσσας στὴ λατρεία"

Τὸ Σάββατο 21 Ἰανουαρίου διοργανώθηκε ἀπὸ τὴν Ακαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν τῆς Ι. Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ τὸν Σύνδεσμο Νέων τῆς οικείας Μητροπόλεως, ἡμερίδα με θέμα: «Τὸ ζήτημα τῆς γλώσσας στὴ λατρεία».

Στὴν έναρξη τῆς ἡμερίδας χαιρετισμοὺς ἀπηύθυναν: ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος περιέγραψε τοὺς ὅρους τοῦ διαλόγου πάνω στο ζήτημα αὐτὸ (κοινὴ ορθόδοξη πίστη, ἐνδο-ορθόδοξο ζήτημα, ἀγάπη γιὰ τὴ λατρεία κ.ά), καὶ ἡ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Μαρία Ἀθανασιάδου, ἡ ὁποία πρόβαλε τὴν ευχαριστιακὴ διάσταση τῆς ἐκκλησιαστικῆς λατρείας καὶ γλώσσας.

Στὴν πρώτη εἰσήγηση τῆς πρώτης συνεδρίας τῆς ἡμερίδας, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Διευθυντῆ τῆς Ακαδημίας Δρ. Π. Καλαϊτζίδη, ὁ Κωνσταντῖνος Χολέβας, πολιτικός ἐπιστήμων, μίλησε με θέμα «Δεν χρειαζόμαστε μετάφραση ἀλλὰ κατῆχηση». Μιλώντας ἀπὸ φιλολογικὴ σκοπιὰ ἀναφέρθηκε στα προβλήματα μίας επικείμενης μεταγλώττισης τῆς λειτουργικῆς γλώσσας (προβληματικὴ ἀπόδοση ὁρῶν ἢ φράσεων ἀκολουθιῶν κ.ά), τονίζοντας ὅτι μὴ τέτοια ἀλλαγὴ θὰ ἔθετε σὲ κίνδυνο τὴν ἐνότητα τοῦ ποιμνίου, ἐνῶ ἀντίθετα ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἐκκλησίας κατῆχηση γιὰ τὸ νὰ γίνεται στὴ διάρκεια τῆς λατρείας, κάνοντας ἐπίσης λόγο στὴν προβληματικὴ παιδεία ποὺ παρέχεται στα σχολεῖα καὶ ἡ ὁποία ὁδηγεῖ στὴν ἀγνοία τῆς πλούσιας ἐλληνικῆς γλώσσας.

Στὴ συνέχεια μίλησε ὁ Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παῦλος, με θέμα «Τὸ ζήτημα τῆς γλώσσας στὴ λατρεία καὶ ἡ ποιμαντικὴ τοῦ διάστασης». Μέσα ἀπὸ προσωπικὲς ἀναμνήσεις καὶ ἀναφορὲς στὴν συμβολὴ στα λειτουργικὰ θέματα τοῦ κυροῦ Μητροπολίτη πρῶην Κοζάνης Διονυσίου (Ψαριανού), ὁ Μητροπολίτης ἀναφέρθηκε σὲ ποικίλες

ὁψεις τοῦ ζητήματος. Ἀρχικὰ ἔκανε λόγο γιὰ ποικίλες προβληματικὲς ὁψεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἑλλειψὶ σχετικῆς κατῆχησης, τὰ προβληματικὰ κριτήρια ἀνάγνωσης καὶ μελέτης τῶν Πατέρων καὶ τῶν λειτουργικῶν κειμένων, τὴν ἀδυναμία κατανόησης τῆς λειτουργικῆς γλώσσας κ. ἄ. Στὴ συνέχεια ἀναφέρθηκε σὲ προσωπικὲς ἀποπειρὲς τοῦ στο πλαίσιο τῆς Μητροπόλῆς τοῦ καὶ ἀπὸ καθαρὰ ποιμαντικὸ ἐνδιαφέρον νὰ φέρει τὸ εὐαγγέλιο καὶ νὰ τὸ καταστήσει κατα-

νοητὸ στο μέσο καὶ καθημερινὸ ἀνθρώπο, χρησιμοποιώντας ὁ ἴδιος μετάφρασεις καὶ ἀπλούστερες μορφὲς γλωσσικῆς ἐκφράσεως, γιὰ νὰ προσφέρει ἀπαντήσεις στὶς ἀνάγκες καὶ τὰ ἐρωτήματα τῶν πιστῶν.

Στὴ δεύτερη συνεδρία τῆς ἡμερίδας ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μητροπολίτη Δημητριάδος Ἰγνατίου, πρῶτος ομιλητὴς ὑπῆρξε ὁ Σταῦρος Ζουμπουλάκης, Διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ «Νέα Εστία» μιλώντας με θέμα: «Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ κατανοοῦμε τὴ γλώσσα τῆς λατρείας;». Ἐκκινώντας ἀπὸ τὴ σύγχρονη διαπίστωση ἀδυναμίας κατανόησης τῆς λειτουργικῆς γλώσσας, ἐπικεντρώνεται στο ἐρώτημα τῆς εἰσήγησής τοῦ φέροντας ἱστορικὰ παραδείγματα ἀπὸ τὶς τρεῖς μονοθεϊστικὲς θρησκείες γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα κατανόησης τῆς

γλώσσας τῆς λατρείας (λ.χ. οἱ ἐξελίξεις στὴν Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία μέχρι τὴν περισσότερο ἀνεκτικὴ καὶ περιοριστικὴ ἀπόφαση γιὰ τὴ γλώσσα τῆς λατρείας, πέραν τῆς ἀποκλειστικότητας τῆς λατινικῆς ἀπὸ τὴν Β' Βατικανὴ Σύνοδο ἢ τὴ δυσκολία ἤδη ἀπὸ τὸν 8ο αἰῶνα στὴν ἐλληνόφωνη χριστιανοσύνη κατανόησης τῆς λειτουργικῆς γλώσσας) γιὰ νὰ ἀναδείξει τὴν διαχρονικότητα τοῦ προβληματισμοῦ. Σχολιάζοντας με κριτικὸ τρόπο τὴν λεγόμενη «ιερότητα» τῆς γλώσσας, γίνεται λόγος γιὰ ἓνα εἶδος μυστικοποίησης τῆς λατρείας, με συνέπεια τὴν ἀκατανόητὴ γλώσσα καὶ τὶς μυστικὲς εὐχές. Ἐτσι θὰ καταλήξει πὼς σήμερα θεωρεῖται ἀκατανόητο ἡ λειτουργικὴ γλώσσα νὰ παραμένει σὲ διαχριστιανικὸ ἐπίπεδο μὴ προσβάσιμη ἀπὸ τὸν ἀνθρώπο, ἓνα ζήτημα ποὺ οφείλεται στὴν νεωτερικὴ συνθήκη τῆς ἀνάδυσής τοῦ ὑποκειμένου.

Στὴν τελευταία εἰσήγηση τῆς ἡμερίδας ὁ Φώτης Σχοινάς, Δρ. Φιλοσοφίας μίλησε με θέμα «Λειτουργικὴ γλώσσα: ἀξία καὶ παράδοση». Μιλώντας γιὰ τὶς ἀνθρωπολογικὲς προϋποθέσεις τοῦ ὑποκειμένου στὴν πατερικὴ θεολογία (νοερὰ σύλληψη καὶ ὄχι υπερβολὴ τῆς διάνοιας) προσέφερε μὴ φιλοσοφικὴ προσέγγιση τοῦ ζητήματος, μιλώντας γιὰ τὴν ἀμετάδοτὴ προσωπικὴ ἐμπειρία σὲ σχέση με τὴν υπερβολὴ τῆς ἐμπειρίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς περιορισμοὺς τῆς λειτουργικῆς γλώσσας, σὲ σχέση με τὴν κατανόησή τῆς.

Στὸ τέλος κάθε συνεδρίας δόθηκε ἐπαρκὴς χρόνος γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων καὶ διατύπωση ἐρωτήσεων ἀπὸ τὸ κοινόν. Ἡ ἡμερίδα ολοκληρώθηκε με τὸν καταληκτικὸ λόγο τοῦ Μητροπολίτη Ἰγνατίου γιὰ τὴ σπουδαιότητα καὶ ἀξία τοῦ διαλόγου γιὰ τὸ ζήτημα τῆς λειτουργικῆς γλώσσας.

Καὶ κάθοδος καὶ ἄνοδος

Στὶς ἡμέρες μας, παραλλήλως πρὸς τὶς πολλὲς συζητήσεις ποὺ γίνονται γιὰ τὴν οικονομικὴ κρίση ποὺ μαστίζει τὸν τόπο μας, διοργανώνονται καὶ ἀρκετὲς συσκέψεις καὶ ἡμερίδες γιὰ τὴν ἐλληνικὴ γλώσσα καὶ γιὰ τὴν ἐκπαίδευση καὶ γιὰ τὴν λατρευτικὴ ζωὴ.

Οἱ μὲν ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων γλώσσα δὲν εἶναι σπουδαία μόνον γιὰ τὸ περιεχόμενό της, ἀφοῦ σ' αὐτὴν περιλαμβάνεται ἡ θεία καὶ ἀνθρωπίνη σοφία ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ὑπέροχη μορφή της, τὶς ἐκλεκτὲς τῆς δομὲς καὶ γιὰ τὴν ἀκρίβεια καὶ τὴν ἐυελιξία της.

Ἄλλοι, οἱ νεωτεριστὲς ἰσχυρίζονται ὅτι, ἀφοῦ ὁ ἐλληνικὸς λαὸς, λόγῳ ἱστορικῶν συνθηκῶν, ἔχασε τὴν δυνατότητα νὰ κατανοῇ τὴν γλώσσα αὐτὴ, καλὸ θὰ εἶναι νὰ κρατήσουμε τὰ ὑπέροχα νοήματά της, ἀποδίδοντάς τα με εὐκολότερες δομὲς καὶ με ἀπλούστερη μορφή, ποὺ εἶναι κατανοητὴ ἀπὸ τὸν λαόν. Τὸ φαινόμενο αὐτὸ ἦταν ὀξύτερο κατὰ τὴν διαμάχη τῶν καθαρηνισιῶνων με τοὺς δημοτικιστὲς (ἢ μαλλιάρους).

Οἱ πρῶτοι ἐπέδωκαν τὴν ἄνοδο τοῦ λαοῦ γιὰ νὰ κατανοήσῃ τὴν κοινὴ τῶν Ἑλλήνων γλώσσα καὶ νὰ γευτῇ τοὺς πλούσιους θησαυροὺς της, με ἀποτέλεσμα ὅμως νὰ ἐμποδίζεται ἡ ὁλοκληρωμένη γνώση. Οἱ δεῦτεροι ἐπέδωκαν τὴν κάθοδο τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας στὸ ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ καὶ τὸν τελευταῖο καιρὸ μάλιστα, με τὴν ξύλινη γλώσσα, κάτω ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ, με ἀποτέλεσμα γενικὴ σύγχυση, τὴν πλήρη ἀπαιδευσία καὶ «ἀ-λεξία», ὅπως γράφει ὁ καθηγητὴς Καργάκος, ἀφοῦ οἱ ἐλληνικὲς λέξεις ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες δὲν ξεπερνοῦν τὶς χίλιες.

Καὶ οἱ μὲν ὅμως καὶ οἱ δὲν ξεχνοῦν τὴν πνευματικὴ καὶ παιδαγωγικὴ ὁδὸ ποὺ ἀκολούθησε ὁ Σωτὴρας Χριστὸς μας. Δὲν παρέμεινε στὸν οὐρανόν, στὴν πνευματικὴ δηλ. μορφή, καλώντας τοὺς ἀνθρώπους ν' ἀνέβουν κι αὐτοὶ ψηλά, γιὰ τὴν ἀσφαλῶς δὲν μποροῦσαν. Κατέβηκε ὁ ἴδιος στὴν γῆ, συναναστράφη με τοὺς ἀνθρώπους, δὲν ἀνεμίχθη ὅμως στὴν νοσητροπία καὶ στὴν ἁμαρτία τῶν ἀλλὰ δημιούργησε τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἄνοδο τοῦ ἀνθρώπου μαζί Του στὸν οὐρανόν.

Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ γίνῃ καὶ με τὴν γλώσσα. Κάθε ἀπλούστευσή της, κάθε ἐρμηνεία, κάθε παράφραση της πρέπει ν' ἀποσκοπῇ στὴν καλλιέργεια τῶν Νεοελλήνων νὰ κατανοοῦν τὸ πλούσιο περιεχόμενό της ἀλλὰ καὶ νὰ ἀγάλλονται με τὴν ὑπέροχη μορφή, δομὴ καὶ πλαστικότητα τῆς «κοινῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσας». Τὴν ὁδὸ αὐτὴν πρέπει νὰ τὴν ἔχουν ὑπ' ὄψιν τῶν ὅλοι ὅσοι ἀσχολοῦνται με τὴν παιδεία καὶ με τὶς ἐκκλησιαστικὲς ἀκολουθίες καὶ νὰ μὴν αὐθαίρετεῖ ὁ καθεὶς εἰς βάρος εἴτε τοῦ πατρογονικοῦ θησαυροῦ εἴτε τῆς ψυχῆς τῶν συμπατριωτῶν μας καὶ μάλιστα τῶν παιδιῶν μας.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ὁδὸ τῆς παράλληλης καθόδου καὶ ἀνόδου χρησιμοποιοῦν καὶ οἱ Ἐπάλξεις στὶς ἐκδόσεις τῶν ἀγιογραφικῶν, πατερικῶν καὶ λειτουργικῶν κειμένων πρὸς ὠφέλεια ὅλων.

Σοφία Μπεκρη, ἐκπαιδευτικός

(†) Στυλιανός Γ. Παπαδόπουλος (1933-2012)

Εκοιμήθη εν Κυρίω ο Ομότιμος Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών Στυλιανός Γ. Παπαδόπουλος.

Είχε γεννηθεί στις Αρχαίες Κλεωνές της Κορινθίας το 1933 και σπούδασε θεολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, πατρολογία και βυζαντινολογία στην Sorbonne (Παρίσι), βυζαντινή θεολογία και φιλολογία και ιστορία της φιλοσοφίας στο Μόναχο. Εξέδωσε πολλές μελέτες-μονογραφίες για την Σχολαστική θεολογία στο Βυζάντιο, για τους μεγάλους Πατέρες της Εκκλησίας Μ. Αθανάσιο, Μ. Βασίλειο, Γρηγόριο Θεολόγο, Ιωάννη Χρυσόστομο και Κύριλλο Αλεξανδρείας. Στη Θεολογική Σχολή Αθηνών έγινε αριστούχος διδάκτορας (1967), υφηγητής και καθηγητής (1972) της έδρας της Πατρολογίας και της Πατερικής Θεολογίας, ενώ δίδαξε και σε άλλα ανώτατα και ανώτερα ιδρύματα. Εξέδωσε ιδίας δομής σύστημα πατρολογίας (2 τόμοι), δημοσίευσε μελέτες για σύγχρονα θεολογικοφιλοσοφικά θέματα (όπως θεολογία και γλώσσα), έγραψε αφηγηματικές βιογραφίες, οργάνωσε επιστημονικά συνέδρια (και εκτός Ελλάδας), έλαβε μέρος σε διεθνή συνέδρια, αντιπροσώπευσε το Πατριαρχείο της Αλεξάνδρειας σε διορθόδοξα, διεκκλησιαστικά και διαχριστιανικά συνέδρια και διαλόγους, κλήθηκε για διαλέξεις σε πανεπιστημιακές θεολογικές σχολές στην Ιταλία, Ρωσία, Αγγλία, Τσεχία, Σερβία, Βουλγαρία, Ρουμανία, Λίβανο, Σλοβακία, Αίγυπτο και Πολωνία. Ως ομότιμος καθηγητής συνέχιζε να διακονεί την πατερική θεολογία και την σχετική έρευνα. Υπήρξε συνεργάτης του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Εκκλησίας από την ίδρυσή του. Μερικά από τα έργα του: Πατρολογία, Ο Πληγμένος Αετός Γρηγόριος ο Θεολόγος, Ο Μακαριστός Ιάκωβος Τσαλίκης, Θεολογία και Γλώσσα, Απόστολος Παύλος και Κόρινθος, Ο Παύλος των Εθνών, Η Ζωή Ενός Μεγάλου Μέγας Βασίλειος, Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος κ.ά.

Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε την Κυριακή 15 Ιανουαρίου, το απόγευμα, στον Πανεπιστημιακό Ιερό Ναό της Καπνικαρέας, στην Αθήνα. Της εξοδίου ακολουθίας προΐστατο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, συμπαραστατούμενος από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας κ. Γεώργιο. Παρέστησαν, επίσης, πολλοί κληρικοί, πανεπιστημιακοί διδάσκαλοι, πλήθος φοιτητών και πιστών.

Στο τέλος της εξοδίου ακολουθίας ο Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, μεταξύ άλλων, είπε και τα εξής:

«Η Ορθόδοξη Εκκλησία, μέσα στην οποία ζούμε, είναι η Εκκλησία όπου κυριαρχεί η ελπίδα, η ελπίδα της ζωής, η ελπίδα της νίκης κατά του θανάτου, η ελπίδα που μας χαρίσε ο αναστάς Κύριός μας. Μέσα στην ελπίδα αυτή έζησε ο μακαριστός αδελφός μας, καθηγητής Στυλιανός Παπαδόπουλος. Την ελπίδα αυτή διακόνησε, ιδιαίτερα που το πρόσωπο αυτό εγεννήθη, η Εκκλησία στην οποία ενετάχθη, την οικογένεια την οποία συνεκρότησε, το χώρο της θεολογίας, και ιδιαίτερα της πανεπιστημιακής, τον οποίο επί μακρά σειρά ετών διακόνησε. Και σήμερα καλείται από την επίγεια Ιερουσαλήμ στην ουράνια. Από τον παρόντα κόσμο των προσκαιρών και των φθαρτών στον αιώνιο κόσμο της αθάνα-

σίας και της αληθινής ζωής. Σε μια εποχή εκπτώσεων, κρίσης, εκπτώσεων σε όλους τους χώρους, εκπτώσεων που δυστυχώς δεν άφησε ανέγγιχτο ούτε το χώρο της Εκκλησίας, αλλά ούτε και το χώρο της θεολογίας, ο ίδιος κράτησε ψηλά αυτό το οποίο πίστευε και διακόνησε με όλη του την αγάπη και τη ζέση της ψυχής του ακριβώς αυτή την ελπίδα, μέσα στην οικογένειά την οποία όπως είπα συνεκρότησε κατά Χριστόν, και αξιώθηκε και της ιδιαίτερης χαράς και της ιδιαίτερης τιμής ένα εκ των παιδιών του να αφιερωθεί στη λατρεία του Θεού, και να μονάσει στον Αθωνα. Μέσα στην οικογένειά του να εισέλθει ως γαμπρός ένας άλλος αδελφός, και εκείνος αναδέχθηκε το χάρισμα της ιερωσύνης. Και τελευταία και ένας εκ των εγγονών του να λάβει και εκείνος τον δρόμο της αφιερωμένης ζωής. Αυτό επιβεβαιώνει ότι ο μακαριστός καθηγητής Παπαδόπουλος με την παρουσία του, άνοιξε αυτό τον δρόμο και δεν τον έκλεισε. Από την πλευρά αυτή δεν μπορώ να μην το υπογραμμίσω ότι αποτελεί ο ίδιος ένα φωτεινό παράδειγμα σπάνιο στα χρόνια μας, σπάνιο για την εποχή μας. Παράλληλα, και μέσα στο χώρο της θεολογίας, τον οποίο με ανταρνηση, αγάπη και επιστημονική υπηρέτηση, διατήρησε αυτό το βασικό γνώρισμα της θεολογίας όπως μας παρεδόθη: ότι η θεολογία και η διακονία της είναι διακονία εκκλησιαστική. Έγραψε συγγράμματα επιστημονικά, έγραψε όμως πιστεύοντας ακλόνητα ότι δεν θα έπρεπε μόνο τη στενή οικογένεια των θεολόγων να παιδαγωγήσει θεολογικά, αλλά να θρέψει και ολόκληρο το σώμα της Εκκλησίας. Και το επέτυχε αυτό με πολλές εκ των συγγραφών του. Από την πλευρά μας λοιπόν σήμερα ευχόμαστε ο καλός Θεός να αναπαύσει την ψυχή του εν χώρα ζώντων, μαζί με τους μεγάλους και αγίους Πατέρες, που αγάπησε, που εμελέτησε, των οποίων τη ζωή και το έργο προσεπάθησε με τα χαρίσματα που ο Θεός του είχε χαρίσει να αναδείξει εις κοινήν ωφέλειαν της Εκκλησίας. Η αγάπη μας και η προσευχή μας να τον συνοδεύουν πάντοτε.

Επίσης ο Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Σεραφείμ, μεταξύ άλλων αναφέρει τα εξής: Κοντά στο Στυλιανό Παπαδόπουλο έπαιρνες ωφέλη επιστημονικά, πνευματικά και πολλά άλλα πράγματα που χρειάζεται κάποιος για να είναι συνειδητά υπεύθυνος Χριστιανός που να δίνει με τη παρουσία του μαρτυρία της Ορθόδοξης ζωής. Ο μακαριστός Παπαδόπουλος ήταν ο δάσκαλος μας, ο δάσκαλος της αγάπης, ο πάτερρας μας και κάποιες στιγμές πολύ ανθρώπινες ο φίλος μας. Μαζί του περνούσαμε καλά. Πολλές φορές τρώγαμε ακόμη και στο σπίτι του, μας είχε σαν παιδιά του. Στις εξετάσεις, που ήταν τόσο κουραστικές, τις έκανε προφορικές, κι ήθελε να βοηθάει όλα τα παιδιά, φτάνει κι αυτοί να είχαν λίγο φιλότιμο να διαβάζουν, είμαστε δίπλα του να τον βοηθήσουμε με κάθε τρόπο. Τα έκανε όλα μόνος του, ή τουλάχιστον τα δύσκολα, αλλά η παρουσία μας τον έκανε να νοιώθει ότι κάποιος είναι δίπλα του. Το μάθημα του που μας εμπιστευόταν με τη δική του εποπτεία και το δικό του πρόγραμμα, την ερμηνεία των Πατερικών Κειμένων, μας έδινε την ευκαιρία να οργανώσουμε με την εποπτεία του γραπτές εξετάσεις, δίνοντας μας μάλιστα την ευκαιρία με πολύ εμπιστοσύνη να βαθμολογήσουμε τα γραπτά τους. Έτσι χωρίς να το καταλάβουμε, αν και ανάξιοι για τέτοια τιμή, μας έκανε συνεργάτες του και χωρίς να το καταλάβουμε μας οδηγούσε σε ακαδημαϊκά ύψη ευθύνης για να αρχίσει να ωριμάζει η θεολογική μας σκέψη και ζωή κοντά στην δική του κορυφαία θεολογική κατάρτιση. Ήταν κάτι που το καταλάβαμε μετά. Μας δίδασκε με πολλούς τρόπους, κι αν έχουμε καταφέρει κάτι στη ζωή μας στο χώρο της Εκκλησίας και της Θεολογίας σ' ένα μεγάλο βαθμό το οφείλουμε στον σεβαστό μας δάσκαλο τον Στυλιανό Παπαδόπουλο.

Δραστηριότητες

Ψάλισμο Καλάντων

Όπως κάθε χρόνο έτσι και έφέτος η ομάδα των νέων των Έπάλλεων με την συνοδεία μουσικών οργάνων έψαλλε τὰ παραδοσιακά κάλαντα των Χριστουγέννων, του Νέους Έτους και των Φώτων τις παραμονές των αντίστοιχων έορτών σε διάφορες συνοικίες των Αθηνών. Άξιο λόγου νὰ αναφερθῇ ὅτι, παρὰ τὴν γενικὴ κρίση, οἱ ἔνοικοι ἄνοιγαν διάπλατα τὶς πόρτες των καὶ καλωσόριζαν τοὺς καλαντιστές μας μὲ ἔκδηλη χαρὰ, ποὺ ἀντίκρουζαν νέους, οἱ ὅποιοι ἀκόμη βιώνουν καὶ ἀναβιώνουν τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα. Ἐλπίζουμε τὸ ἴδιο νὰ γίνῃ καὶ τὸ ἐπόμενο ἔτος μὲ τὴν συμμετοχὴ περισσοτέρων καλαντιστῶν καὶ μάλιστα ἀπὸ τὶς ἴδιες τὶς συνοικίες.

καὶ τοὺς ἀναγνώστες τῆς περιοχῆς. γ) Στὶς 15 Ἰανουαρίου στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλλεων, Ζήνωνος 3, στὴν Ὀμόνοια γιὰ ὅλα γενικῶς τὰ μέλη δ) Στὶς 22 Ἰανουαρίου στὴν ἴδια αἴθουσα γιὰ τὴν ὁμάδα τῶν ἀτόμων μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες. Σὲ ὅλες τὶς παραπάνω ἐκδηλώσεις συμμετεῖχε ἡ χορωδία τῶν Ἐπάλλεων, προσεφέρθηκαν κεράσματα καὶ τὸ νέο βιβλίο «Ὁ Πρωτομάρτυς καὶ Ἀρχιδιάκονος Στέφανος» καὶ ἔγιναν σχετικὲς ὁμιλίες γιὰ τοὺς μορφωτικούς, κοινωνικοὺς καὶ ἱεραποστολικοὺς σκοποὺς καὶ στόχους τῶν Ἐπάλλεων κατὰ τὸ νέο ἔτος.

Ὁφέλιμες ὁμιλίες

Ὅλα τὰ Σάββατα τοῦ Ἰανουαρίου πραγματοποιήθηκαν στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλλεων ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίες μὲ ἐπίκαιρα κοινωνικὰ θέματα ὑπὸ τὸν συντονισμό τοῦ διδάκτορος Βιοχημείας Ἀλεξ. Τσοῦπρα. Ἰδιαίτερη σημασία εἶχε ἡ συζήτηση τοῦ Σαββάτου 21 Ἰανουαρίου στὶς 6:30μμ μὲ θέμα: «Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἀντιμετώπιση τῶν κοινωνικῶν κρίσεων», μὲ ὁμιλητὲς τοὺς Β. Μπαμπίλη, καθηγητὴ Μουσικῆς καὶ Β. Τσοῦπρα, θεολόγο-κοινωνιολόγο.

Ἀσημίνα Τσάμου

Κλαψίγελο

Σύνταξη σὲ ὅλους...

- Γυναῖκα, γυναῖκα, σωθήκαμε! Τέρμα ἡ φτώχεια.
- Τί ἔγινε, ἀντρούλη μου, καὶ εἶσαι τόσο χαρούμενος;
- Δὲν ἔμαθες, γυναικούλα μου, τὰ νέα; Ἀποφάσισαν οἱ μεγάλοι νὰ δώσουν πρόωγη σύνταξη σὲ ὅλους. Πάει, τέρμα ἡ φτώχεια.
- Τὰ ‘κουσες καλὰ τὰ νέα, ἀντρούλη μου;
- Τί λές, γυναῖκα; Ἄν τὰ ‘κουσα, λέει; Καὶ τὰ ‘κουσα καὶ τὰ διάβασα. Δίνουν σ’ ὅλους τοὺς ἐλαττωματικούς σύνταξη.
- Δηλαδή, ἀντρούλη μου, εἶσαι καὶ σὺ ἐλαττωματικός, δηλαδή βιαστής, πυρομαχὴς, κλεπτομανὴς, ἡδονοβλεψίας, γιὰ νὰ πάρης σύνταξη;
- Τί ‘ναι αὐτὰ ποὺ λές, βρὲ γυναῖκα; Ἐγὼ τέτοια πράγματα;
- Ἐ, τότε, πάψε νὰ κάνης ὄραμα, στρώσου κάτω στὴν δουλειὰ ἢ μᾶλλον ψάξε νὰ βρῆς καμιὰ δουλειὰ καὶ ἂς μᾶς λείπουν τὰ λεφτὰ γιὰ τέτοια προτερήματα καὶ χαρίσματα. Ἡ κοινωνία ξέρει νὰ τιμᾷ αὐτοὺς ποὺ ξέρουν νὰ τὴν ἐκμεταλλεύονται.
- Ἡ κοινωνία, γυναικούλα μου ἢ ἡ ἀντικοινωνία;
- Ασφαλῶς ἡ ἀντικοινωνία ἀλλὰ καὶ ἡ κοινωνία φταίει, γιατί ἀνέχεται τὴν ἀντικοινωνία. Καὶ τώρα μᾶς καλοὺν ὅλους νὰ πληρώσουμε καὶ τὰ τρωκτικὰ καὶ τοὺς χαραμοφάνδες καὶ τοὺς ἀνώμαλους καὶ τοὺς ἐλλειμματικούς.

ἡ τσοῦχτρα

Ἀρωγὲς πρὸς τὶς ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Ἀθανασοπούλου Ἀναστασία	15€	Ι. Μ. Ἀγ. Γερασίμου Κεφαλληνίας	50€
Κακαβάς Δημήτριος	30€	Καράκου Ἑλένη	20€
Σπηλιωτοπούλου Θεοδώρα	50€	π. Μπράβος Ἀθαν.	10€
Καπανδρίτης Κων.	20€	Παπαδοπούλου Κατερίνα	14€
Κακαβάς Φ.	10€	Παναγ. Μπούμης	20€
Λαμπρινοῦ Σοφία	30€	Στάθης Κατσιβάλης	20€
Ματζούνης Γ.	15€	Παπασημάκη Γεωργία	20€
Μαυροματάκης Ζαχ.	15€	Κουκάς Ἐμμ.	30€
Ι.Μ. Ἀγ. Τεσσαράκοντα Σπάρτης	20€	Σκαρλάτου Ἀγγελικὴ	15€
Φλώρος Ἐλ.	50€	Θωμαΐδου Ἡλέκτρα	20€
Νταντῆς Στέλ.	20€	Λογιάδη Μαρία	100€
Κορδάτου Μαρία	20€	Βασιλειάδης Ἀντώνιος	40€
Ρέππας Παν.	5€	π. Παναγ. Βασιλείου	20€
Δαδῆ Σ.	10€	π. Παῦλος Ντανᾶς	20€
Παναγ. Ἀχιλλιάς	20€	Γεωργακοπούλου Αἰκ.	30€
Ι. Μ. Καρακάλου	20€	π. Παρθένιος Καλυβιανάκης	50€
Ἀκρίβος Δημ.	5€	Μπούρα Φωτεινὴ	50€
Ἀθαν. Πανάγος	20€	Β. Γ.	200€
Τζαμαλούκα Φωτ.	20€		
Ἀραβανῆς Γ.	30€	Εὐχαριστοῦμε θερμῶς τοὺς παραπάνω συνδρομητὲς γιὰ τὴν ἀρωγὴ τους καὶ εὐχόμαστε ὅπως ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης ἀνταποδώσῃ σ’ αὐτοὺς πολλαπλασίονα.	
Σολούνιας Ἰωάννης	7€	Ἡ ταμίας	
Πατσαρίσος Ἀργύριος	10€	Ἑλένη Βελῇ	
Κρασονικολάκη Εἰρήνη	10€		
π. Νικ. Βλάχος	20€		
Ἀλεξ. Λαζαρή	15€		